

ஜூலியன் வின்ஸன்

முனைவர் இரு. ஷ்ளா ராணி
தமிழ்த்துறை, அரசுக்கல்லூரி, மேலூர்

ஈலர்: 11

சிறப்பிதழ்: 2

ஶாத்தி: ஜூலை

வருடம்: 2023

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.34293/sijash.v11iS2i1-July.6424>

15 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுக்காலம் முதல் மேலை நாட்டார் வணிகத்தின் பொருட்டு தமிழகம் வர தொடங்கினர். அவர்கள் பல துறைகளிலும் சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்தோடு தமிழகம் வந்தனர். அவ்வாறு வந்தவர்களில் பலர் தமிழ் மொழியைக் கற்று உலகம் போற்றும் வண்ணம் பல இலக்யங்களையும் படைத்து உள்ளனர். அமிழ்துக்கு அமிழ் தென்று தான் நிலைப்பெயர் தமிழுக்கும் அமிழ் தென்று பேர் என உவமையோடு தமிழை அமிழ்தாக அதன் சுவையை உணர்வோடு ஊடுருவ விட்டார் பாவேந்தர் பாரதாசன். தமிழின் பிறப்பை நாம் அம்மொழின் வழித் தோன்றலாக வந்ததனால் மட்டும் பெருமையோடு கூறவில்லை. அந்தியர்களாகிய ஜேராப்பர்களும் ஆங்லேயர்களும் நம்மை அடிமை கொள்ள வந்தபோது தமிழ் மொழின் வளத்தையும் பொலிவையும் கண்ணுற்று வியந்து போற்றியுள்ளனர். தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழர்களே அதன் சிறப்பை உணரச் செய்து வடமொழித் துணையுடன் வளர்ந்த மொழி தமிழ் என்னும் தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்கவும் வழிகோலிய பெருமை மேலை நாட்டு நல்லறிஞர்களையே சாரும். தமிழ் மொழின் இனிமை மாட்சி சிறப்பு தொன்மை எளிமை ஆகியவற்றைக் கற்றுணர்ந்து தங்கள் வாழ்நாளைத் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றுவதிலேயே கழித்தனர். அந்த வகையில் ரெஞ்சு நாட்டைச் சேர்ந்த ஜூலியன் வின்ஸன் பிரரெஞ்சு நாட்டினர் 1843-ல் இந்தியாவின் பாண்டிச்சேரியில் வசிக்கும் ஒரு பிரரெஞ்சு குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் காரைக்காலில் நீதிபதியாக பணிபுரிந்தவர். மிக இலம் வயதிலேயே நாட்டின் மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டார் வின்ஸன். மேலும் சிறுவனாயிருக்கும் போதே தந்தையார் அவரை தமிழ்ப் படிக்கச் செய்தார். அவரோ தமிழை விருப்பத்துடனும் கருத்துடனும் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்றார். மேலும் தன் தந்தையார் பிரான்சுக்குத் திரும்பியபோது அவரும் அவருடன் திரும்பினார். இந்தியாவின் மொழிகளில் முக்கியமாக தமிழ் மற்றும் பாஸ்க் மொழிலும் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒரு பிரரெஞ்சு மொழியலாளர் ஆவார்.

மொழியாலாளர்

ஜூயன் வின்ஸன் அமெரிக்க மொழிகள் போன்ற பிற பகுதிகளைப் புறக்கணிக்காமல் பாஸ்க் மொழி மற்றும் இந்திய மொழிகளில் (இந்துஸ்தானி, தமிழ்) தனது பெரும்பாலான பணிகளை மேற்கொண்டார்.

1903ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நூல்களிருந்து விரிவான எடுத்துக்காட்டுகளை வரைந்து பிரெஞ்சு மொழியில் தமிழ் மொழி இலக்கணத்தை உருவாக்கிய முதல் நபர் ஆவார். 1879ஆம் ஆண்டில் வாழும் ஓரியண்டல் லாங்குவேஜஸ் பள்ளியில் ஹிந்துஸ்தானி மற்றும் தமிழ் கற்கும் பொறுப்பை ஏற்றார். பத்திரிக்கையின் இணை ஆரியர்களாக 1874இல் ஹோவெலக் ஜூலியன் ஜிரார்ட் ரியாவிற்கு இயக்குநராக பொறுப்பேற்றார். 1880இல் பிகாட் ஓய்வு பெற்றதும் Girard de Rialle மற்றும் Vinson பத்திரிக்கையின் திசையை பகிர்ந்து கொண்டனர். இறுயாக 1882இல் வின்சன் பத்திரிக்கை 1916இல் மூடப்படும் வரை முழுப் பொறுப்பாளராக இருந்தார். தான் பணியாற்றிய பள்ளில் 1882 முதல் 1926இல் தான் இறக்கும் வரை பேராசியராக இருந்தார்.

மொழிப் பேராசிரியர்

தாய் நாடு திரும்ய ஜூலியன் வின்ஸன் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைத் தொடர்ந்து பயின்றார். இவர் தம் செம்மை சான்ற புலமையை நன்குணர்ந்த பாரிஸ் பல்கலைக் கழகத்தினர் இவரை கீழை நாட்டு மொழிப் பேராசிரியராக நியமித்தனர். போப்பின் திருவாசக மொழிபெயர்ப்பு நூலைக் கண்ட பாரிஸ் நகரக் கலா சாலையின் பேராயர் ஜூலியன் வின்ஸன் என்பவர்.

டாக்டர் உ.வே.சாமிநாத ஐயர் சீவக சிந்தாமணியைப் பதிப்பித்து வெளிட்டதும் அதனைப் பார்த்த வின்ஸன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார். சிந்தாமணிச் சூருக்கத்தைப் ரஞ்ல் மொழிபெயர்த்து

அப்பெருங்காப்பியச் செல்வத்தை ஐரோப்பியர்க்கு அறிமுகப்படுத்தினார். இக்கடிதம் 1891ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் பாரிசிலிருந்து வந்தது. சிந்தாமணிப் பதிப்பைக் கண்டு தாம் இன்புற்றதாகவும் சிலப்புதிகாரம் முதலிய மற்ற நான்கு காவியங்களையும் மதிப்பிக்க வேண்டும் என்பதாகவும் அவர் அக்கடித்தில் தெரிவித்திருந்தார். “எம்முடைய புன் தமிழை உம்முடைய தயைனாலே வாசித்துக் கொண்டு ஒரு காகிதம் எமக்கு மறு படியனுப்பினால் மிகவும் சந்தோடமாயிருப்போம். சுவாமியுடை கிருபையெல்லாம் உம்மேல் வருக என்றும் உங்கள் Colleague and Servant” என்று அக்கடிதம் முடிக்கப் பெற்றிருந்தது.

பாரிஸ் நகரத்தில் உள்ள நாலகத்தில் சிலப்பதிகாரப் பிரதி கிடைக்குமோ என்று விசாரித்து வின்ஸனுக்குச் சாமி நாத ஐயர் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதற்கு விடையாக 1891ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 7ஆம் தேதி அவர் எழுதிய கடிதம் “Bibliothique Nationale” என்ற பெரிய புத்தக சாலையிலிருக்கின்ற ஓராயிரம் தமிழ்க் கையெழுத்துப் புத்தகங்கள் எமக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அவைகளின் “List on Catalogue” பண்ணினோமானால் அவற்றுள் சிலப்பகாரம் இல்லை. பழைய புத்தகங்களோவென்றால் அந்தச் சாலையிலே மணிமேகலை ஒரு கையெழுத்துப் பிரதி உண்டு. ஆனால் நாம் போன மாசம் எழுய காகிதத்தில் சொன்னபடி அந்தப் பிரதியில் பற்பல கவியும் வார்த்தையும் எழுதாமல் விட்டிருக்கின்றது. அது ஒலைப் பிரதியாகும். நாம் அதைக் கடுதாசியில் எழுதினோம் தங்கள் சிறு புத்தகசாலையிலே வைக்க. ஆதலால் நீர் அதைப் பார்க்க வேண்டுமேல் அந்தக் கடுதாசிப் பிரதி அனுப்புவோம். நீர் அதைக் கண்டு இல்லாத கதைகளும் வார்த்தைகளும் போட்டுத் திருப்பி அனுப்பலாம்”.

கிறிஸ்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்கள்

மணிமேகலைப் பிரதியிலிருந்து சில பகுகளைப் பிரதி செய்து அனுப்புமாறு தமிழ்த்துறை, போப் கல்லூரி, சாயர்பூர்

சாமிநாதம்யர் வின்ஸனைக் கேட்டிருந்தார்.
அவரும் அவ்வாறே பிரதி செய்வித்து அனுப்பினார்.
ஆனால் அது மிக்க பிழையடையதாக இருந்தது.
மேற்கொண்டு வின்ஸனுக்குச் சிரமம்
கொடாமல் நிறுத்திக் கொண்டதாகக் குறிக்கின்றார்
ஜயர். பேராசிரியர் ஜலவியன் வின்ஸன்
எழுதிய மற்றொரு கடிதம் டாக்டர். உ.வே.
சாமிநாத ஜயரவர்களின் சதாபிஷேக வரலாறு
என்னும் வெளியீட்டில் அப்படியே அச்சிடப்
பெற்றிருக்கிறது. அது வருமாறு: பாரிஸ்,
17-4-1895

எனதன்பிற்குரிய ஜயாவே,

நீர் அனுப்பிய 2 புத்தகங்களும் எழுதின
கார்டும் என்கிட்ட சேர்ந்தன. ஆகலால்
மிகவும் சந்தோஷம் பெற்றிருக்கிறேன். நீர்
பொரிய வேலைக்காரனென்றும் மகாகனம்
பொருந்திய வித்வானாயிக்க வேணுமென்றும்
நினைத்து வருகிறேன். பண்மோவென்றால்
இன்னு மெப்படியதை அனுப்பலாமென்றெனக்குத்
தெரியாது. ஆனால் சில நாட்களில்
எப்படியாலும் புதுச்சேரி வழியாய்,
சென்னப்பட்டணம் வழியால் அனுப்புவேன்.
மணிமேகலை அச்சிட முடிக்கும்போது 2
பிரதிகளை அனுப்புக. அது உரைஞரி
இருக்குமோ? உரையை எழுனீரோ?

இங்ஙனம்
தங்கள் அன்பன்
J. Winson
(ஜே.ஃ.ஸன்)

வின்சன் - போப்

“பாரிஸ் நகரிருந்த ஜலவியன் வின்ஸனது
தமிழன்பையும் ஆக்ஸ்போர்டில் இருந்த
போப்பினுடைய தமிழன்பையும் ஒப்பிட்டுப்
பார்த்தேன், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு
முறையில் சிறப்புடையதாக இருந்தது.
இருவரிடத்தும் விடாமுயற்சியும் மேற்கொண்ட
காரியத்தில் ஆழ்ந்த அன்பும் இருந்தன்.
இவ்வாறு டாக்டர் சாமிநாதம்யர் “என்
சரித்ரம்” என்னும் தம் வாழ்க்கை
வரலாற்றில் குறிப்பிடுகின்றார்.

செந்தமிழ் இதழ்கள்

“செந்தமிழ்” இதழ்களில் பேராசிரியர்
ஜலவியன் வின்ஸனின் இலக்கணக்
கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

மேலை நாட்டு கிறித்தவர்கள் பலர்
தமிழக்கு தொண்டாற்றினர். அவர்களுள்
பலரில் பிரெஞ்சு நாட்டைச் சார்ந்த ஜலவியன்
வின்ஸன் அவர்களும் ஒருவரே. வின்ஸன்
முதல் நான்சியில் உள்ள வனவியல் பள்ளியில்
பயின்றார். மேலும் காடுகளின் துணை
ஆய்வாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். தனது ஓய்வு
நேரத்தை மொழியியலுக்கு அர்ப்பணித்தார்.
தமிழ் இலக்கணத்தை பிரெஞ்சு மொழியில்
எழுதினார். சீவக சிந்தாமணி மற்றும்
திருக்குறளின் ஒரு பகுதை மொழி பெயர்த்து
வெளியிட்டுள்ளார். இவரின் பணி
சிறப்பிற்குரியது.